

[10th August 1965]

[After lunch—3-30 p.m.]

VI.—GOVERNMENT MOTION—*cont.*

CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Speaker, Sir, I move that under Rule 21, sub-rule (3) of the Assembly Rules, items 7, 8, 9 and 10 in the Agenda, viz., the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965), the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965, the Holdings (Stay of Execution Proceedings) (Madras Amendment) Bill, 1965 and the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) be taken up before item 4, viz., the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1965.

The motion was put and carried.

VII.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(4) THE MADRAS LAND ENCROACHMENT (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 12 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I beg to move:—

“That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965) be taken into consideration.”

Sir, in moving the motion I wish to explain briefly the provisions of the Bill.

The Madras Land Encroachment Act, 1905 (Madras Act III of 1905) lays down the procedure for eviction of encroachments on lands belonging to the Government. This procedure has been found to cause considerable delay in actual practice. Further, the State Government have no powers to consider appeals and revisions under the Act. Therefore the question of amending the Act to expedite the process of eviction and simplify the procedure was examined by a Special Committee of officers appointed by the State Government. The Committee's recommendations were examined and it has been decided to amend the Act *inter alia* for the following purposes, namely—

(1) to empower Tahsildars, Deputy Tahsildars and any other officer authorized by the State Government in that behalf to take eviction proceedings; (Now the Collector can take such proceedings.)

(2) to empower the Revenue Inspector and officers of the Highways Department to issue initial notice in eviction proceedings;

(3) to dispense with initial notice in the case of repeated encroachments on the same land;

10th August 1965] [Sri V. Ramaiah]

(4) to enable the State Government to make rules or orders in regard to certain matters;

(5) to confer powers of revision on the State Government; and

(6) to fix the period of limitation for appeals and revisions as thirty days.

The Government have also taken the opportunity to extend the principal Act as in force in the rest of this State and as amended by the proposed Amendment Act to the territories added to this State from the State of Andhra Pradesh by the Andhra Pradesh and Madras (Alteration of Boundaries) Act, 1959 (Central Act 56 of 1959) and to repeal the corresponding law in force in the said territories.

I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved.

“ That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965) be taken into consideration. ”

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, while welcoming this Bill, I wish to say a few words. This measure will go a long way to restrict the encroachers from encroaching upon Government lands such as roads, channels and other community porambokes. In recent times the encroachers have found it rather easy to encroach upon any land. They never think that there is law and order preventing them from encroaching indiscriminately. There have been repeated encroachments and the authorities have found it difficult to evict them, though the lands encroached have been assigned for certain important works. Especially in the village parts, channel porambokes and road porambokes which have been earmarked from time immemorial for specific purposes have been indiscriminately encroached and the Revenue authorities have found it difficult to evict the encroachers. A provision has been made enabling the Deputy Tahsildar and Revenue Inspector to issue notice to them and evict them. There are different kinds of encroachments. We now see that encroachments are made by erecting some huts, some shops, etc. Even big landlords have encroached on important lands that have been earmarked for specific purposes. It is stated that there will be provision for appeal and a time-limit of 30 days has been fixed for appeals and revisions. There is inordinate delay in disposing of the appeals both at the Collectorate level and the Revenue Board level. So far as the Revenue Board is concerned, papers are pending there for months and years and they do not see the light of the day and the purpose for which the appeal is filed is defeated. Therefore, a time-limit should be fixed for disposing of the appeals.

As regards the roads in Panchayat Unions, many of the roads have not been sub-divided with the result that there are many encroachments. In such cases, the sub-division should be effected.

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [10th August 1965]

It is not stated whether powers are given to the Panchayats and Panchayat Unions for evicting the encroachers. Here it is specifically stated that it will apply only to Government lands on which there are encroachments. I request to be informed whether action could be taken by the Panchayat Unions for evicting the encroachers.

With these words, Sir, I conclude my speech.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. குறிப்பாக அத்தியாவசியமாக சில தொழில் நிறுவனங்களுக்காக நிலங்கள் தேவைப்படும்போது, சர்க்கார் நிலங்களில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதை அப்புறப்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது, அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களில் இது போன்ற பில்கள் தேவைப்படுகிறது. சில இடங்களில், பெரிய தொழிற்சாலைகளை நிறுவும்போது, அங்கே வேறு மனே இருந்த புறம்போக்கு நிலங்களில்—யாதொரு உபயோகமும் இல்லாது இருக்கின்ற நிலங்களில்—பரம ஏழைகள் பலர் அதில் பயிர்செய்வதற்கு ஏற்றவகையில் அமைந்திருக்கும் பல தரிசு நிலங்களை தாம் பார்க்கிறோம்—இதுபோன்ற நிலங்களை எடுப்பதற்காக ஆர்ஜித நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறபொழுது, தொழில் நிறுவனங்களை ஏற்படுத்த முன் வருகின்றவர்கள் கருணை உள்ளத் தோடு, அதிலிருந்து வருகின்ற ஏழை மக்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய முன் வருகிறார்கள். 'சர்க்காரைப்' பொறுத்தமட்டில், குறிப்பிட்ட நிலங்களில் ஏழை எளிய மக்கள் எத்தனை வருடங்கள் பயிர் செய்து வந்தாலும்—அதில், புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் இருந்து வந்தாலும், தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அப்புறப்படுத்துவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற நேரத்தில், அரசாங்கத்தினிடத்தில் சட்டபூர்வமாக காம்ப்ளேஷனை உரிமையோடு பெற்றுக்கொள்வதற்கு இடமில்லை. என்றாலும் கூட பல இடங்களில் அந்த நிலங்களை யார் ஆக்கிரமித்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலம் இதை அனுபவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்து எக்ஸ்சிரேஷியா கொடுக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பல இடங்களில் ஏற்படும். அப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் இதுபோன்ற நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அரசாங்கம் கவனத்தோடும், கருணையோடும் கவனிக்கவேண்டும் என்பது எனது கோரிக்கை. அதோடு பல வருஷங்களுக்கு முன்பு உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்யவேண்டும்—கரோ மோர் லிபுட்—என்று வலியுறுத்திச் சொன்னபோது, எந்த அளவுக்கு ஆக்கிரமிக்கிறோம், என்றுகூட நினைக்காத அளவுக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு, ஏழை விவசாயிகள், குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் புறம்போக்கு நிலங்கள், கண்மாய் புறம்போக்கு, வாய்க்கால் புறம்போக்கு, நீர்ப்பிடி நிலங்கள் ஆகிய இப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களில் கூட ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அரசியல் தியாக்களும் கூட இந்தச் சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி, இதுபோன்ற நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல வருஷ காலம் சிரத்தையோடு பயிர் செய்து, அபராதத் தீர்வையெல்லாம் கூட

10th August 1965] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

கொடுத்து 10 ஆண்டு காலம், 20 ஆண்டு காலம் கூட அதிலேயே பயிர் செய்து தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டிருப்பார்கள். என்னுடைய கோரிக்கை, இவற்றையெல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, அரசாங்கம் கருணையோடு எக்ஸ் கிரேஷியா கொடுத்து வெளியேற்றுவதா, சட்ட பூர்வமாக என்க்ரோச்மெண்ட்லை வெளியேற்ற எலிக்ஷன் ப்ரொஸீடிங்ஸ் எடுத்தாலும் கூட, சில இடங்களில் தேவையானபோது அப்புறப்படுத்தவேண்டுமென்று நிபந்தனையோடு அவர்களுக்குத் தற்காலிகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டிய இடங்கள் கூட உண்டு. அப்பேற்பட்ட இடங்களை நிரந்தரமாக வைத்துக்கொள்ள முடியாது என்றாலும் கூட, தேவைப்படும்போது காலி செய்யவேண்டுமென்று நாமினல் குத்தகைக்கு அல்லது தாற்காலிக பட்டா கொடுக்கும் நிலைமையே உண்டு. இந்தியெல்லாம் கூட எலிக்ஷன் ப்ரொஸீடிங்ஸ் எடுக்கும்போது கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளுவது அவசியம். அத்தியாவசியமாக இருக்கும் இடங்களில், ரோடு புறம் போக்குகளை சில வருஷங்கள் வைத்திருக்கும் வசதி உள்ளவர்கள் கூட தங்கள் நிலத்தோடு புறம்போக்கு நிலத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்பீல் அல்லது விவகாரம் ரெவின்யூ போர்டு வரையில் போகும் நிலைமை இருந்தாலும் கூட, அத்தியாவசியமாக, சமுதாய நலனுக்குத் தேவையான சொத்து அல்லது ஒரு பாதை அல்லது அது போன்ற அத்தியாவசியமான காரியங்களுக்கு மேற்கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலைமை இல்லாமலேயே தடுக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்குச் சென்று பல காலம் நிடித்துக்கொண்டு போகும் சந்தர்ப்பங்கள் பல இடங்களில் ஏற்பட்டு விடும். நான் அறிந்த இடம் கூட ஒன்று உண்டு. மேல் திருச்செந்தூர் என்ற கிராமத்தில் ரோடு போட ஸாங்ஷன் செய்தார்கள். பத்து வருஷ காலம் அந்த இடத்தை வசதி உள்ளவர் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆஃபிஸர் போலார், எலிக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார். அதற்கு மேல் ஜில்லா அதிகாரிக்கு அப்பீல் போட்டார், அவரும் எலிக்ஷன் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார். இந்த முறையில் போர்டுக்கு வருகிறது, கோர்ட்டுக்குப் போகிறது என்றால், இதிலேயே ஒரு தலைமுறை காலத்திற்கு நீண்டு போகும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். சிலபகுதிகளில் ஆக்கிரமிப்புகளைத் தவிர்த்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்று வருமானால் கோர்ட்டுக்குப் போய் வழக்காடும் சந்தர்ப்பத்தைக் குறைத்தே ஆகவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அத்தியாவசியமான சமயங்களில் ஆக்கிரமிப்பை அப்புறப்படுத்துவதை துரிதமாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் நிறைவேறாமல் போகலாம். சமுதாயத்திற்கு மிக அத்தியாவசியமான காரியம் என்பதற்கான மேற்கொண்டு நிடித்துப் போகாமல் காலத்தைக் குறைக்க, கோர்ட்டுக்குப் போகும் சந்தர்ப்பத்தைக் குறைக்க மேற்கொண்டு என்ன வழிவகை செய்யலாம் என்று ஆலோசனை செய்யவேண்டும் என்ற இந்த வார்த்தையோடு இந்த மசோதாவை வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[10th August 1965]

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஆர்.டி.ஓ. விடத்திலே இருக்கிற அதிகாரம் தாசில்தார் அளவுக்கு வரவேண்டும் என்பதற்கும், தாசில்தாரிடத்திலே இருக்கிற அதிகாரம் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு வரவேண்டும் என்பதற்கும் வந்திருக்கின்ற என்று நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அந்த அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் ஆகாத நிலை உண்டாகும், ஓரளவு சிழி மட்டத்தில் வருகிறபோது துஷ்பிரயோகம் அதிகரிக்க வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களிடம் புறம்போக்குகள் ஒப்படைக்கப்பட்ட பிறகு அண்மையில் பஞ்சாயத்துத் தோர்தல் எப்படி நடந்தது என்று நாட்டு மக்கள் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில், தங்கள் விருப்பு-வெறுப்புக்கு ஏற்ப பஞ்சாயத்திலே எந்த புறம்போக்கிலேயிருந்து வெளியேற்றவேண்டும் என்றும், இன்னொருக்கு புறம்போக்குகளை அடைமானம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இயற்கைக்கு மாறான, முறைகேடான தீர்மானங்கள் நிறைவேற்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காரணத்தினால் பல ஆண்டு காலமாக அனுபவித்து வந்த புறம்போக்குகளிலேகூட தேவையற்ற நிலையில் கூட, புறம்போக்குகளில் ஆக்கிரமித்திருக்கிறவர்களை அப்புறப்படுத்தும் சூழ்நிலை நாட்டிலே உண்டாகும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுத்துவிடக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஹைவேஸ் புறம்போக்கில் பல காலமாக கேட்பார் இன்றி இருந்த காரணத்தினால் பாதையின் இரு பக்கங்களிலும் பெரிய பெரிய மாடிக் கட்டடங்களைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஆக்கிரமிப்பு என்று கூறி அகற்றுவது என்றால் கட்டடங்களைக் கூட இடிக்க வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் ப்ராட்வே என்ற பெயரோடு கூடிய பாதை எவ்வளவு குறுகலாக இருக்கிறதோ, அந்தப் பாதையை அகலப்படுத்துவேண்டுமென்றால் எப்படி கட்டடங்களை இடிக்க வேண்டுமோ அப்படிப்பட்ட நிலை பல தாலுகா தலைநகரங்களில் இருக்கின்றது. கட்டடங்களை இடிப்பதா அல்லது வேறு பாதை அமைப்பதா என்பதில் வேறு பாதை அமைப்பதில் கருத்தைச் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர, ஆக்கிரமிப்பு இருக்கிறது என்று கட்டடங்களை இடிக்கக் கூடிய நிலைக்கு விட்டு விடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

புறம்போக்குகளில் ஆக்கிரமிப்பை அகற்றவேண்டுமென்ற நிலையில் இன்னொன்று பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கக் கூடிய தீர்வை விதிக்காத புறம்போக்கு பற்றியது. அனுபவித்து வருகிறவர்கள் நீண்ட காலமாக அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்று அவர்களுக்கு அடைமானம் செய்து கொடுக்க பஞ்சாயத்துத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினாலும், தீர்வை எடுத்துக்கொண்டு அடைமானம் செய்து கொடுக்க இயலவில்லை. அதற்கு பஞ்சாயத்துச் சட்டம் திருத்தப் படவேண்டுமென்று பல முறை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏழை எளியவர்

10th August 1965]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

களுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்கும் நிலையில் தனியாக ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதா அவசியம் இல்லாதது என்றுதான் நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்போதைக்கு இருக்கிற சட்டமே போதுமானது. இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

என்க்ரோச்மெண்ட்ஸை காலி செய்வதிலே பல முறைகள் இருக்கின்றன. ஒரு ஏழை 10 ஆண்டு காலம், 20 ஆண்டு காலம் கூட ஒரு புறம்போக்கிலே பயிரிட்டு வருகிறான் என்றால், இப்போது அவனை காலி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் சிலர் எடுக்கச் சொல்லுவார்கள். குறிப்பாகச் சொன்னால் எது அப்ஜெக்ஷனபிள் என்க்ரோச்மென்ட், எது நான்-அப்ஜெக்ஷனபிள் என்க்ரோச்மென்ட் என்று பாகுபாடு செய்து பார்க்கும் சமயத்தில் ஒரு பஞ்சாயத்தில் இருக்கிற தலைவரும், பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களும் சில குறிப்பிட்ட நிலத்தை மாம்பழச் செடி வைக்கவேண்டும், அல்லது தென்னங்குன்று நடவேண்டும் என்று சொல்லி 10 ஆண்டு, 15 ஆண்டு ஏழை அரிஜன மக்கள் பயிரிட்டு வந்ததை காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி ஆட்சேபிக்கிறார்கள். உடனே அந்த ஆட்சேபணையை எடுத்துக்கொண்டு அந்த இடங்களிலிருந்து அகற்றுவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுத்து வருகின்றார்கள். இது ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இப்போது இருந்து வரக் கூடிய சூழ்நிலைதான். இப்போழுது ஆர்.டி.ஓ அவர்கள் 'பி' மேமோ கொடுத்து, 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் கொடுத்து காலி செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிற அதிகாரத்தை டெப்யூடி தாசிஸ்தாரிடம் கொடுப்பதின் மூலம் அதிக அளவிலே சிக்கல்கள் ஏற்படுவதற்கு இது வழி செய்வதாக இருக்குமே தவிர, இருக்கிற முறைகளை திருத்துவதாக இந்த மசோதா அமையவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். 1960-ம் ஆண்டு மே மாதம் அரசாங்கத்தில் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். 1-4-1960-க்குப் பிறகு இருக்கிற எல்லா ஆக்கிரமிப்பு களையும் எவை ஆட்சேபகரமானதாக இருக்கின்றனவோ அவை களை மட்டும் ஆர்.டி.ஓ. நன்றாகப் பரிசீலித்து, அவைகளை மட்டும் காலி செய்யவேண்டுமே தவிர, 1-4-1960-க்கு முன் ஆண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய ஆக்கிரமிப்புகளை காலி பண்ணக்கூடாது, அதை ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டார்கள். இப்போழுது பஞ்சாயத்துகளில் இருக்கிற 'வெஸ்ட்' புறம்போக்குகள், 'ரெகுலேட்ட்' புறம்போக்குகள் ஆகியவைகளை காலி செய்கின்ற முறையில், ஏழைகள், அரிஜனங்களை புறம்போக்கு ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து காலி செய்கின்ற அளவுக்கு இந்த மசோதா சட்டமானால் பயன்படுத்தப்படுமோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருக்கிறது. சாலை ஓரங்களிலே இருக்கக்கூடிய புறம்போக்குகளை காலி செய்வதிலே யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் தனிப்பட்டவர்களுக்கு உதவுவதைவிட

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [10th August 1965]

சமுதாயத்திற்கு அந்த நிலம் வேண்டும். சாலை ஓரங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது. கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற புறம்போக்குகளை, தரிசு நிலங்களைக் காலி செய்ய வேண்டுமென்றால், அதையெல்லாம் ஆட்சேபித்து அங்கேயிருக்கிறவர்கள் காலி செய்யவேண்டுமென்றால், ஏற்கனவே 5, 10 ஆண்டுகளாக ஏழைக் குடிமகன் பயிரிட்டு வருகிறான் என்றால், அது அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும், பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட புறம்போக்கு நிலமாக இருந்தாலும், ஏரி ஏருவாய் நிலமாக இருந்தாலும், 10 வருஷமாக ஒரு ஏழைக் குடிமகன் பயிரிட்டு வருகிறான் என்றால், அதற்கு 'பி' மெமோ கொடுத்து, லிபன்சுட் ரோட் வகுவிக்க அவர்கள் அனுமதி தந்திருக்கிறார்கள், அப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் காலி செய்யக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் இருக்குமானால், அம்மாதிரி காலி செய்யப்பட மாட்டார்கள் என்ற உறுதியை அரசாங்கம் தந்தால், இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதா சட்டமாக நிறைவேறிய பிறகு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அங்குள்ளவர்களை இதை வைத்து காலி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமோ என்று நான் ஐயமடைகிறேன். டெப்யூடி தாசில்தார் அல்லது ஆதரைஸ்டி ஆபீஸர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் நோட்டீஸ் கொடுக்கலாம், பரவலாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி கணக்குப் பிள்ளை கொடுக்கலாம் என்று கூட சொல்லலாம் ஆதரைஸ்டி ஆபீசர், கணக்குப் பிள்ளை என்று அரசாங்கம் போடுகின்ற ரூலில் விதித்துவிட்டால், அது சட்டபூர்வமாகிவிடும். ஆகையினால், இதைப் பரவலாக ஆக்குவதன் மூலம் பல சிக்கல் உண்டாகுமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது இருக்கிற முறை என்னவென்றால் ஆட்சேபனை இருக்கிறது என்று புகார் வந்தால், ஆர்டி.ஓ. அவர்கள் ஆட்சேபனை நியாயம் தானா, 'மோடிஸ்' ஏதாவது இருக்கிறதா என்று அலசிப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு பொது நன்மையை உத்தேசித்து அந்த இடம் தேவை என்று ஏற்பட்டால் அதைக் காலி செய்யவேண்டும் என்ற நிலை இருக்கிறது. அதை மறுப்பதற்கில்லை. அதை விட்டு விட்டு, நோட்டீஸ் கொடுக்கின்ற உரிமையைப் பரவலாகக் கொடுத்துவிட்டு, ஒரு தடவை நோட்டீஸ் கொடுத்தால் பிறகு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் கிடையாது என்ற முறையை வகுத்துவிட்டால், ஏழைகள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள்; நிலம் இல்லாதவர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள்; அரிஜன மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்த மசோதா சட்டமானால் அவர்களுக்கு இன்னல் அதிகமாகத்தான் ஏற்படும். இப்பொழுது கிராமப் புறம்போக்கே அநேகமாகக் கிடையாது. 1950-ல் தியாகிகள் எங்கெல்லாம் நிலம் இருந்ததோ, ஏரி, குளம், எல்லாவற்றிலும் போய் ஒட்டிக்கொண்டு விட்டார்கள். புறம்போக்கே இல்லை. எங்கேயாவது 1/2 ஏக்கர், 1/4 ஏக்கர், 3/4 ஏக்கர் இருந்தால், அதை ஏழைகள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்குவதன் மூலம் அவர்களை வெளியே கிளப்பி விடுவார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு இருப்பதினால்

10th August 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

தான் நான் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கிறேன். இதற்கெல்லாம் உத்தரவர்தம் தரத்தக்க விதத்தில், கிராமப்புறத்திலுள்ள 'அலென்டு வேஸ்டு' நிலத்திலிருந்து யாரையும் காலி செய்ய மாட்டோம், ரோடு ஓரங்களில் இருக்கிற என்க்ரோச்மென்டை மட்டும் காலி செய்வதற்கு இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு பல்படுத்தப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களே யானால், அதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் வெளியேற்ற நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுக்கவேண்டும் என்று கருதி, ஆர்.டி. ஓ.-வுக்கும் கீழே, டெப்யூட்டி தாசில்தார், தாசில்தார் இவர்கள் எவிஷ்னுக்கு வேண்டிய உத்தரவுகள் பிறப்பிப்பதற்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நகரத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன். நகர்புறங்களிலும் இதுமாதிரி சில பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நகரத்திலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை ஏழைகள், 'ஸ்லம் ட்வெல்லர்ஸ்' மாதிரி ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு குடிசைகள் போட்டுக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். அந்த மாதிரி காட்சியை நாம் அநேகமாக எல்லா நகரங்களிலும் பார்க்கலாம். சென்னை நகரத்திலும், மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் குறிப்பாகப் பார்க்கலாம். அந்தப் பிரச்சனையை எப்படிச் சமாளிப்பது என்பது ஒரு முக்கியமான கேள்வி. இன்றைக்குள்ள சட்டத்தின் கீழே சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களை காலி செய்து விட முடியும். அதே சமயத்தில் மனித உணர்ச்சியோடு கூட இந்தப் பிரச்சனையை நாம் அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுபோன்று நகர்புறங்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கின்றவர்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும், என்ற 'போனஃபைடியாக' நல்ல எண்ணத்தோடு வந்தவர்கள்தான். எங்கேயாவது இருந்து ஒரு தொழிலில் ஈடுபட்டு நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்தவேண்டும் என்ற கருத்தில் வந்தவர்களே தவிர, ஏதாவது தப்பு பண்ண வேண்டும், அக்கிரமம் பண்ணவேண்டும் என்ற கருத்து அவர்களுக்கு இருந்தது கிடையாது. ஏதோ ஒரு இடத்தில் இருந்துகொண்டு, ரூ. 30, 40 கிடைப்பதை வைத்துக் கொண்டு நல்லமுறையில் குடும்பத்தை நடத்தவேண்டும், நல்ல வாழ்க்கை நடத்தவேண்டும் என்று 'போனஃபைடி' எண்ணத்தில் குடியிருப்பு கட்டிக்கொண்டவர்களே தவிர, வேறு தவறான எண்ணம் கொண்டவர்கள் அல்ல. பொது நன்மையை உத்தேசித்து அவர்களை காலி செய்யவேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுப்பதற்கு நிச்சயமாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நகரங்களில் முக்கியமான இடங்களில், பஸ் ஸ்டாண்டுக்குப் பக்கத்திலோ அல்லது மார்கெட்டுக்குப் பக்கத்திலோ முக்கியமான இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தால், அங்கே குடிசை கட்டிக்கொண்டிருந்தால், அவர்களைக் காலி செய்துவிட்டு, அதைவிட முக்கியமான பொதுக்

[திரு. வை. சங்கரன்] [10th August 1965]

கார்ப்பத்திற்கு அதை உபயோகிக்கவேண்டும் என்றால், கூடுமான வரையில் நாம் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். அவர்கள் எப்படியாவது வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் என்று கருதி அந்த இடத்தில் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, மனதார அக்கிரமம் செய்ய வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு துன்பம் கொடுக்கவேண்டும், இடைஞ்சல் செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் அவர்கள் அந்த நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு மாற்று இடம் தேடித் கொடுக்கவேண்டும். டவுனுக்குள்ளேயே இல்லாவிட்டாலும், 2, 3, மைல்கள் தள்ளி இருந்தால்கூட அவர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு மாற்று இடம் கொடுக்கவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நாட்டில் ஒரு குடிமகனுக்கு எவ்வாறு உண்ண உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேமோ அதே மாதிரி அவன் உறைவதற்கும் இடம் கொடுக்கவேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு சர்க்காருக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். நகர்புறத்தில் இருப்பவர்களுக்குக் கூடுமானவரையில் மாற்று இடம் கொடுத்து, அவர்களை காலி செய்யவேண்டும். டெப்ரீடி தாசில் தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் 'டூவ்' பண்ணலாம் என்று கீழ் தளத்திற்குப் போகும்பொழுது, சிக்கிரமிக நடக்கும் என்ற ஒரு 'அட்வான்டேஜ்' இருந்தாலும், தவறுகள் இருப்பதற்கு ஹேதுக்கள் இருக்கின்றன. வில்லேஜில் பார்த்தால் ஸ்காலர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக் கூட மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது தெரியவரும். கீழ்த்தளத்தில் போகும் பொழுது ஓரளவுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கூடுமான வரையில் கஷ்டம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

முப்பது நாட்கள் ரிவிஷன் அப்பீலுக்கு டைம் கொடுத்திருப்பது நல்ல அம்சம். நடவடிக்கை எடுப்பது கூடிய சீக்கிரம் எடுத்துக் கொண்டு, நகர புறம்போக்கில் ஆக்கிரமிப்பு விடுகளாக இருந்தால், கூடுமானவரையில் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்து காலி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும், அவர்களுக்கு கஷ்டம் இல்லாத வகையில், 'ஹார்ஸெப்' இல்லாத வகையில் செய்யவேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு காலிசெய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், கொண்டுவந்திருக்கும் ஆக்கிரமிப்பை உடனடியாக நீக்குவதை துரிதப்படுத்தும் இந்த மசோதாவை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று கிராமப்புறங்களில் பார்த்தால் பொது நன்மைக்கு வேண்டியுள்ள மேய்ச்சல் காடுகள், கால்நடைகளுக்கு வேண்டிய மேய்ச்சல் காடுகள், சமுதாயத் தேவைக்கு வேண்டிய பூமிகள் இவைகளை ஆங்காங்குள்ள பணக்காரர்கள் பல வருஷங்களாக ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பணக்காரர்கள்தான் பெருவாரியாக சர்க்கார் நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

10th August 1965]

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

ருக்கும் ஒரு நிலையை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கலாம். ஆனாலும், சில இடங்களில் ஏழைகள், ஹரிஜன மக்கள், நிலம் இல்லாத ஏழைகள் ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருக்கும் நிலையும் இருக்கிறது. இந்த மசோதா சட்டமானால் அதை வைத்துக் கொண்டு எல்லோரையும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தினால், பணக்காரர்கள், நிலம் இல்லாத ஏழைகள், ஹரிஜனங்கள் ஆகியோர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருப்பதை காலி செய்ய துரித நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு, நிலம் இல்லாத ஏழைகளுக்கு மிகவும் பாதகமாக முடியும் என்ற ஒரு நிலையை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை நாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரும்போது, நிலமில்லாத ஏழை எளியவர்களையும் அரிசனங்களையும் நாம் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்கள் 12 வருஷத்திற்கோ அல்லது ஒரு வருஷமோ, இரண்டு வருஷமோ நிலத்தில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ரெகூலரைஸ் செய்து பட்டா துரிதமாக வழங்கப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். 'பி' மெமோ தயாரிப்பதிலே முன்பெல்லாம் ரெவினியூ இலாகாவில் கணக்கப்பிள்ளை, மணியக்காரர் தயாரித்து, தாலுக்காவிலிருந்து 7-ம் நெம்பர் நோட்டீஸ் வந்து, பிறகு கலெக்டரிடம் சென்று எலிக்ஷன் நோட்டீஸ் வரும். முன்பு, கலெக்டராபிஸிலிருந்து எலிக்ஷன் நோட்டீஸ் வந்து, கிராமாதிகாரிகள் அதை ஆக்கிரமிப்பாளரிடம் ஜாரி செய்வதற்குள் அவன் ஆக்கிரமிப்பை விட்டுப் போய்விடுகிறான். கிராம அதிகாரியும் 'காலி செய்யப்பட்டு விட்டது' என்று மேலே ரிபோர்ட் அனுப்பி விடுகிறார். அதே நபர் அதே நிலத்தை அடுத்த வருஷமும் ஆக்கிரமித்துக் கொள்ளுகிறார். அநேகமாக, தாலுக்கா அளவில் பார்த்தால் எந்த 'பி' மெமோ ஒரு வருஷத்தில் போடப்பட்டதோ அதுவே மீண்டும் வருஷா வருஷம் புதுப்பித்துக்கொண்டு வரும். இந்த ஒரு நிலை மாறுவதற்கு இந்தத் திருத்த மசோதா மிகவும் அவசியம். கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளிடம் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும். அவர்கள் இதைத் துரிதமாக நல்லமுறையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வந்தால் கிராமத்தில் பொதுவாக உள்ள நிலங்கள், மக்களுக்குப் பொதுவாகத் தேவையுள்ள இடங்கள் எல்லாம் நல்லபடியாகக் கிடைக்கும் நிலை ஏற்பட சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது.

இப்பொழுது பஞ்சாயத்தைக் கலந்துதான் 'பி' மெமோ தயாரிக்கவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்கள் பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டபிறகு, கிராம அதிகாரிகள் 'பி' மெமோ தயாரித்து, அதைப் பஞ்சாயத்துக்கு அனுப்பி, பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய அபிப்பிராயத்தையும் கேட்டுத் தான் மறுபடியும் 'பி' மெமோ தயாரிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த முறையை மாற்றி, முன்பு இருந்ததைப் போல, கிராம அதிகாரிகளிடமே பூரா விவகாரத்தையும் ஒப்படைத்துவிட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

4-00
p.m

[10th August 1965]

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களில் அக்கிரமமாகக் குடியேறியும் விவசாயம் செய்துகொண்டிருப்பவர்களை அங்கிருந்து அகற்றவேண்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையிலேயே இது ஒரு வகுப்பாரை, குறிப்பாக ஆதித் திராவிட மக்களைப் பாதிக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

ஆறு, ஏழு வருடங்களுக்கு முன்பு, எல்லோரும் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு ஒன்றைப் போட்டதன் காரணமாக, ஏரி எதுவாயிலும், மலைப் புறம்போக்குகளிலும், ஓடை ஓரங்களிலும், இன்னும் சில காடு, மேடுகளில் எல்லாங்கூட, தரிசாகக் கிடந்த, எதற்கும் பயனில்லாமல் கிடந்த, மாடு மேய்வதற்குக்கூட லாயக்கில்லாமலிருந்த இடத்தையெல்லாம், சர்க்கார் உத்தரவு செய்திருக்கிறார்களே, நமக்குக் கால் காணி பூமி கூடப் பணம் கொடுத்து வாங்க முடியவில்லையே, சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலத்தைச் சீர்ப்படுத்தியாவது நான்கு மரக்கால் மகசூலைச் செய்யலாமே என்று அந்த எண்ணத்தில், கஷ்டப்பட்டு, உழைத்து, இரவு பகலாகக் கொத்திப் பரித்துச் சீர்செய்ததன் காரணமாக இப்பொழுது ஓரளவுக்கு நஞ்சை மகசூல் செய்கிற அளவிற்குக்கூட அந்த நிலங்களை யெல்லாம் பண்பாடு செய்து பயிரிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்தபிறகு, அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அபிப்பிராயப்பட்டால் அந்த நிலங்களை யார் உழுகிறார்களோ அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானம் போட்டுக் கொடுத்தால் சர்க்காருக்குத் தேவையில்லாத இடங்களை அந்த ஏழை எளியவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் நல்லவராக இருந்தால் அதைச் செய்வார். அவர் கொடியவராக இருந்தால், 'கால் குழி கூட அரிசனங்களுக்கு கொடுக்கக்கூடாது, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது' என்று நினைத்தால், அந்தத் தீர்மானத்தைப் போட்டுக் கொடுக்க மாட்டார். அந்த சமயத்தில், அந்தப் பகுதியிலுள்ள பெரிய முக்கியஸ்தர்கள், நல்ல பொதுத் தொண்டில் உள்ளவர்கள் 'இம் மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது, தாங்கள் தயவு செய்து பரிசீலனை செய்து பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும்' என்று கலெக்டரிடம் கேட்டுக்கொள்கிறார்கள். கலெக்டர் நல்லவராக இருந்தால், 'பாவம், ஏழைதான், அவதிப்படுகிறான்' என்று கருதி இதைப் பரிசீலனை செய்து பட்டா செய்து கொடுத்து விடுவார். இந்த நிலைமை இருக்கும்போது, இப்பொழுது சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக மசோதா கொண்டுவருகிறபோது—பழ மொழி ஒன்று சொல்வார்கள்; அதைச் சொன்னால் பொருந்தாது என்று நினைக்கிறேன்—நாம் ஒன்று செய்யப்போகவேறு ஒன்றாக

10th August 1965] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

மாறி விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. சர்க்கார் நல்ல எண்ணத் தோடு இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதாகச் சொல்கிறார்கள். இது வேறு விதமாகத் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டு விவசாயிகள் எல்லோருக்குமே பாதகமாகிவிடுமோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதுவரைக்கும் குறைந்தது பத்துப் பதினைந்து வருஷ காலமாக புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிர் செய்துகொண்டுவந்த அரிசனங்களை பாதிக்காமல் இருந்தால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. உன்மையிலேயே சர்க்காருக்குத் தேவை என்று கருதுகிற நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அதைப்பற்றி பாதகம் இல்லை. ஆனால், சர்க்காருக்கும் பயனில்லாமல் இருந்தால் அதில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை விட்டுவிடவேண்டும். ரோடு போட வேண்டிய நிலமாக இருந்தால், அல்லது வேறு தொழிற்சாலை கட்டவேண்டிய நிலமாக இருந்தால் அவற்றை எடுத்துக்கொள்ளட்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் மாற்று யோசனை சொன்னார்களே அது மாதிரி, நகரப் பகுதியில் இட மில்லாத காரணத்தால் சிலர் ரோடு ஓரங்களில் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே அப்படிப் பட்டவர்களை வெளியேற்றிவிடக்கூடும். அம்மாதிரி வெளியேற்றப் படுகிறவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்து, 'இந்த இடத்தில் குடிசை போட்டுக்கொள்' என்று சொல்லி அங்கே குடியமர்த்தி விட்டு, நகரப் புறங்களில் இம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. கிராமப் பகுதிகளில் நிலமில்லாத விவசாயிகள் புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிர்செய்துகொண்டிருந்தால், 'பழத் தோட்ட இடம்', 'பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டிய இடம்' என்றெல்லாம் சொல்லிவிடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனில்தான் இப்பொழுது என்ன என்னவோ திட்டங்கள் கொண்டுவருகிறார்கள். அம்மாதிரி எதையாவது மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு செய்வார்களானால் வேறு விதமாக மாறிவிடக் கூடும். அந்த நில ஏற்படக்கூடாதே என்பதற்காகத்தான் இந்தக் கருத்தை நான் இங்கே சொல்கிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் தபவு செய்து பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அரிசனங்களாக இருந்தாலும் சரி, நிலமில்லாத ஏழைகளாக இருந்தாலும் சரி, ஏற்கனவே பயிர் செய்துகொண்டிருந்த புறம்போக்கு நிலங்களை இதுவரைக்கும் அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுக்கா விட்டாலும்கூட, இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது அவர்களுக்குப் பட்டா செய்துகொடுத்துவிட்டு, சர்க்காருக்குத் தேவை என்று கேட்டால் அதை எடுத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கின்றேன்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமிப்புச் செய்கிறவர்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற நினைவிலே கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். 1943 அல்லது 1944-ம் ஆண்டில்—ஆண்டிலே தவறு இருக்கலாம்—ஒரு உத்தரவு ரெவினியூ போர்டாரால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுதுதான், நிலத்திற்குச்

[திரு. நா. இராசாங்கம்] [10th August 1965]

சர்க்காரே உரிமையாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அது எதற்காகத் தோன்றியது என்றால், செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் இரண்டு பணக்காரர்கள்—பெரு நிலச் சொந்தக்காரர்கள்—நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, மேலும் ஒரு ஐம்பது, அறுபது ஏக்கர்களைத் தங்கரிடம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சர்க்கார் நிலங்களை எடுத்தபோது, இரண்டு பேருக்கும் சண்டை வந்து, அது ரெவினியூ போர்டு வரைக்கும் வந்து, பிறகு சர்க்காருக்கும் வந்தது. செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டராக அப்பொழுது இருந்தவர் ரெவினியூ போர்டுக்கு ஒரு சிபார்சு செய்திருந்தார். அந்தச் சிபார்சு என்னவென்றால், நில ஆக்கிரமிப்பைத் தடுக்கவேண்டும் என்பது. அதிலும், அப்படிப்பட்ட பெருநிலச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் நிலத்தோடு மேலும் சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு உரிமை கொண்டாடுகிறார்களே, அதைத் தடுக்கவாவது ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டும் என்று போர்டுக்கு சிபார்சு செய்ததின் பேரில், இந்தத் தடுப்பு மசோதா அப்பொழுது உருவாக்கப் பட்டது. ஆனால், அதே தடுப்பு மசோதா இப்பொழுது வருகிறது என்றால், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்பொழுது அநேகமாக இல்லை. இப்பொழுது அப்படி இருக்குமானால், அரிசனங்களும், ஏழை எளிய மக்களும் தான் எங்கோ குடிசை போட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். சாலை ஓங்குகளிலும், தெரு ஓங்குகளிலும் இருக்கும் ஏழை எளியவர்களையும் அரிசன மக்களையும் இப்பொழுது அப்புறப் படுத்தவேண்டும் என்ற நிலைமை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக ஏற்படக்கூடும். பதினைந்து, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே குடியிருந்தவர்கள், பயிரிட்டு வந்தவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களைத் தான் காலி செய்யச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுது ஏற்படக்கூடும். அப்படிப்பட்டவர்கள் நிலைமையைச் சர்க்கார் அனுதாபத்தோடு கவனித்து, அவர்களுக்கு மாற்று நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வெளியேற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், வேறொரு இடத்தில் அவன் விவசாயம் செய்து பிழைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும். வீட்டு மனையிலிருந்து காலிசெய்யவேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டாலும், மாற்று மனை கொடுத்துவிட்டு அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்ற நிலைமையை இதிலே திருத்தம் செய்தோ, அல்லது வேறு வழியிலோ பரிகாரம் கண்டால் இந்த மசோதா அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும்படியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்தபிறகு, ரொம்ப மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாமெல்லாம் பஞ்சாயத்தை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், பஞ்சாயத்தைப்பற்றிக் குறைசொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிந்தாலும், இப்பொழுது அங்குள்ள நிலைமை வேறு விதமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ஆங்காங்குள்ள சலைவர்களோ, மெம்பர்களோ, எதை இஷ்டப்படுகிறார்களோ, அந்த முறையில் அவர்களுடைய எண்ணத்திற்குத் தகுந்தாற்போல்,

BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 12 OF 1965)

10th August 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

குழந்தைக்குத் தகுந்தாற்போல், தங்களுக்குக் கௌரவம் வேண்டுமென்று நினைப்பவர்களுக்குத் தகுந்தவர்கள் என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால், சர்க்கார் அந்தத் தீர்மானங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலைமை தான் இருக்கும். அந்த நிலையில் தான் இப்போது பஞ்சாயத்திலுள்ள சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இருந்து வெளியேற்றக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எப்படி இருந்தாலும் கடந்த பத்து இருபது வருஷங்களாக வீடு கட்டிக்கொண்டோ, சாகுபடி செய்து கொண்டோ எங்கெங்கே ஏழை ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எல்லாம் மாற்று ஏற்பாடு செய்து கொடுத்துவிட்டு இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டும். இப்போதே பல பஞ்சாயத்துக்களில் பஞ்சாயத்துக்குத் தேவை என்று தீர்மானம் போட்டு புறம்போக்கில் இருந்து வெளியேற்ற முயற்சிப்பதும் இதன் காரணமாகப் பல சிக்கல்கள் சர்க்காருக்கும், ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் வந்திருக்கிறது. ஆகவே, எந்த நிலைமையிலும் ஆக்கிரமிப்பு என்று சர்க்கார் சட்டப்படி எண்ண இடமிருந்தாலும் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை உணர்ந்து இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திலேயே பல வருஷங்களாக அந்த நிலங்களில் இருந்து வருகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கப் புறம்போக்கு நிலங்களை அனுவசியமாக ஆக்கிரமிப்புச் செய்து கொண்டிருப்பவர்களை அகற்றுவதற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதா ஆதரிக்கப்பட வேண்டியது தான். இருந்தாலும் கூட சில அம்சங்களில் பார்க்கிறபோது அனுவசியமான தொந்தரவு வருமோ என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலைமையும் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ரோடு புறம்போக்குகளில் வீடில்லாத பல ஏழைகள் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டு பலகாலமாக இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே “இப்படிப் புறம்போக்கு நிலங்களில் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமே, இதை விட்டுக் காலி பண்ணச் சொல்லக்கூடிய நிலைமை வருமோ” என்று அஞ்சிதான் ஏதாவது ஒரு கட்சியின் கொடிகை கட்டிக் கொண்டு அந்தச் செல்வாக்கில் அங்கே இருக்கலாம் என்று எண்ணி வருகிறார்கள். எப்படியாவது அரசாங்கத்தினிடம் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்தி, அந்த இடத்தைவிட்டு காலிபண்ணக்கூடிய நிலைமை வருவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றே விரும்புகிறார்கள். அத்தனை பேர்களுக்கும் சாதி சமய அடிப்படை பேதம் இன்றி—நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வீடு இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் வீடு கட்டித் தரும் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிற வரையில்—பலகாலமாக இப்படி ஆங்காங்கே புறம்போக்குகளில்

[திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம்] [10th August 1965]

குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை அகற்றாமல் இருக்க இதில் இடம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் புறம்போக்கு நிலங்களில் அதிகமான பேர்கள் பல வருஷ காலங்களாகவே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாகவே அன்-ஆத்தரைஸ்டி கல்டிவேஷன் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் க்ரோ மோர் புட் காம்பைன் காலத்தில் இருந்தே அவர்கள் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். இருபது ரூபாய், முப்பது ரூபாய் என்று தண்டத் தீர்வை கட்டி வந்த அவர்களுக்குக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தான் மனது வைத்து இரண்டு, இரண்டரையாகக் குறைத்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தினால் நிலத்திலிருந்து காலி பண்ணக் கூடிய அவல நிலைமை வந்துவிடுமானால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கும். அத்தகையவர்களுக்கு ஒன்று பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அல்லது இந்தச் சட்டத் தினால் பாதிக்கப்படாதவாறு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும். எந்த ஒரு கிராமமாக இருந்தாலும் கர்ணத்தினுடைய ஆதரவு இருந்தால் எந்தப் புறம்போக்கு நிலத்திலும் சாகுபடி செய்ய முடியும். குடிசைப்போட்டுக் கொண்டிருக்க முடியும் என்ற நிலை தான் இருக்கிறது. அதுவும் கொஞ்சம் எஜமானரைப் போல உள்ளவர்கள் பத்துப் பதினைந்து குடிசைகளைப் புறம்போக்கு நிலங்களில் போட்டு அவற்றில் இருந்து வடிகைகூட வசூல் செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இத்தகைய தவறுகளை எல்லாம் தவிர்க்க இந்தச் சட்டம் அவசியம் என்றாலும்--இதனால் உண்மையிலேயே வீடு இல்லாது, நிலம் இல்லாது பலகாலமாகப் புறம்போக்கு நிலத்தில் சிறிய பகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கப் போதுமான பாதுகாப்பைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். வி. காரிவேங்கடம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே,

கனம் சபாநாயகர் : சுருக்கமாகப் பேசுங்கள். திருப்பித் திருப்பி ஒருவர் சொன்ன கருத்தையே இன்னொருவர் சொல்லக் கூடாது.

திரு. எம். வி. காரிவேங்கடம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, முன்பு புறம்போக்கு நிலத்தில் தனிப்பட்டவர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தால் பல முறை நோட்டீஸ் கொடுத்து அவரை அதில் இருந்து வெளியேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது முதல் முறை நோட்டீஸ் கொடுத்தால் போதும். மீண்டும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்தால் நோட்டீஸ் இல்லாமலேயே வெளியேற்ற எவிக்ஷன் ப்ரொசீடியன்ஸ் எடுத்தால் போதும் என்ற அளவுக்கு இந்தத் திருத்த மசோதாவின் வாசகம் அமைந்திருக்கிறது. பொதுவாக

10th August 1965] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

ரெவின்யூத் துறையில் எவிக்ஷன் ப்ரொசீடிங்ஸ் எடுத்து நிலத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்றால் எத்தனை காலம் ஆகும் என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் மற்றப் பிரிவுகளில் துரிதம் காட்டாத சர்க்கார் வெளியேற்றுகின்ற முறையில் இந்தத் துரிதத்தைக் காட்டுவதன் நோக்கம் தான் என்ன என்று புரியவில்லை. சர்க்கார் நிலங்களில் பலர் ஆக்கிரமமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது பொதுவான காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறபோது இந்தச் சட்டம் இல்லாமையினாலே பலவிடங்களில் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லலாம். சென்னையிலேயே அத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகளை வெளியேற்றுவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லலாம்.

ஆனால், கிராமப்புறங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் ஏரிப் புறம்போக்கு என்று இருக்கும். அங்கே ஏரி என்ற பெயர் இருக்குமே தவிர தண்ணீர் இருக்காது. அந்த இடங்களில் பல வருஷங்களாகச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பயிரிட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய குடியானவர்களை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுகின்ற அதிகாரம் இன்றையதினம் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் கலெக்டர் ஆர்டரில் தாசில்தார் தான் செய்யவேண்டியிருக்கும், எஸ்டேட்டாக இருந்தால் எஸ்டேட் மானேஜர் அதிகாரம் பெற்றுத்தான் செய்ய வேண்டியிருக்கும். இப்போது ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் செய்யலாம் என்று செய்வது சரிதானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனக்குத் தெரியும். சேலம் மாவட்டத்தில் ஓமலூர் தாலுக்காவில் கருப்பூர் என்ற இடத்தில் பி. மெமோ ஒருவர் பேரில் போடப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் அதைச் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தவர் வேறு. அதைப் பார்த்து ஆர்.டி.ஓ. வே ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இப்போதே கீழ் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் வேண்டிய பித்தலாட்டம் செய்கிறார்கள். ரெக்கார்டுகள் திருத்தப்படுகின்றன. ஆகவே என்னைப் பொறுத்த வரையில் அதிகாரம் மேல் உள்ள இடத்தில் இருந்தால் தான் அது அதிகமாகத் துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கும். புறம்போக்கு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் அதிகாரத்தை ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அளவுக்கு இறக்குவது சரிதானா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு ஏரியைத் தூர் வாரப் போகிறோம் என்பதாக வேலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே நினைவெளியேற்ற வேலை ஆரம்பித்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். ஆகவே சரியான முறையில் ஏழை எளிய மக்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

[10th August 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது நடந்த விவாதத்தில் பொதுவாகக் குறிப்பிட்ட ஆலோசனைகளுக்கு எல்லாம் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது நடைமுறையில் இது சம்பந்தமாக இருக்கக் கூடிய சட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளையும், அதை எவ்வாறு அமல் நடத்துவது என்பதற்கான ஆலோசனைகளையுமே அதிகமாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் கொண்டு வந்திருப்பதற்குக் காரணம் கனம் அங்கத்தினர்கள் திரு. செல்வராஜன் அவர்களும், திரு. சிரஞ்சீவுலு நாயுடு அவர்களும் சொன்னதைப்போல இப்போது ஆக்க வேலைகள் அதிகமாக நடைபெற்று வருகின்றன. அதற்கு என்கிரோச்மென்ட் நிலங்கள் தேவைப்படுகின்றன, அதை எல்லாம் விட ஹரிஜன மக்களுக்குப் பல திட்டங்களைத் தீவிரமாக அமல் நடத்தும்போது அவற்றை வெற்றிகரமாக நடத்த இத்தகைய சட்டம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இப்பொழுதிருக்கக்கூடிய சட்டப்படி ஒரு இடம் ஹரிஜன மக்களுடைய நன்மைக்காகத் தேவையென்று அரசாங்கம் முடிவு செய்தாலுங்கூட, அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் பலமாக இருக்கும் பட்சத்திலே அந்த எண்ணம் நீண்டகாலம் பூர்த்தியாகாமல் தேங்கிவிடுகிறது. குறிப்பாக, இதைத் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வரக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். மற்றவர்களும் உணர்வார்கள். ஹரிஜன மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியிலிருந்து மற்றப் பகுதிகளுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் பாதை வசதியில்லாமல் இருக்கும். உண்மையிலேயே பாதை வசதி இல்லாமல் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், சர்வே ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்தால், பாதை வசதி இருக்கும். ஆனால், பலமுள்ள விவசாயிகள் சிறுகச்சிறுக அந்தப் பாதையைக் குறுக்கி அவர்களே ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு இருப்பார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய முறையில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதைப் போலவே, இன்னும் கிராமங்களிலே விசேஷமாக ஏழை மக்களுக்குக் குடியிருப்பு இடங்கள் கொடுக்கவும், ஹரிஜன மக்களுக்குக் குடியிருப்பு இடங்கள் கொடுக்கவும் அரசாங்கம் முன் வரும்பொழுது, அந்த நிலங்களை யாராவது ஆக்கிரமித்து இருக்கும் பட்சத்தில் அதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துவதற்குக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் நான் நினைவில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்னையிலே இருந்து போகக் கூடிய தேசிய நெடுஞ்சாலைகளைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, அவைகள் எல்லாம் பிராட்வே போன்று ஆகிவிடக் கூடாது என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் பிராட்வே எப்படிச் குறுகியதாக இருக்கிறதோ அதைப்போன்று இந்த தேசிய நெடுஞ்சாலைகளும் குறுகியதாக ஆகிவிடக் கூடாது என்ற அவரது நினைப்பு; விருப்பம். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்

10th August 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

கொள்கிறது. காரணம், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தோமானால் ரோடு ஓரங்களிலே எல்லாம் குடியிருப்பு மனைகள் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும், மற்றும் நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லோரும், அங்கத்தினர் திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் சொன்னதைப் போன்று, 5 மனைக்கட்டு, 10 மனைக்கட்டு என்ற அளவிலே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு மற்றவர்களுடமிருந்து வாடகை வாங்கக்கூடிய நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். இவையெல்லாம் குற்றம் என்று தெரிந்தாலும்கூட துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. ஆகையால்தான் இந்தத் திருத்தம் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. அவசரப்பட்டு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவில்லை. இதற்காக ஒரு குழுவை நியமித்து, இதற்கான அதிகாரங்களை யெல்லாம் எந்த முறையிலேயார் யாருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் ஏதோ புதிதாக அரசாங்கம் ஏழை ஆக்கிரமிப்பாளர்களை யெல்லாம் அப்புறப்படுத்தி விடுவார்களோ என்று அச்சப்படுவதற்குக் காரணம் கிடையாது. அதற்கு இப்பொழுதே சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் அவசியம் ஏற்படும்பொழுது கொஞ்சம் அதிகமாகக் கவனம் காட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் கலெக்டர்களிடம் மாத்திரம் இந்த அதிகாரம் இருந்தால் போதாது, ஹைவேஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிலும், மற்றும் தாசில்தார், டெபுடி தாசில்தார் போன்றவர்களிடமும் இந்த அதிகாரங்களைப் பாவலாகக் கொடுக்கிறோம். துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால்தான் அவர்களுக்கு எல்லாம் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறோம்.

மேலும், பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தையும் குறித்து சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அதற்கும் நான் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்தத் திருத்த மசோதாவிற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. காரணம் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய நிலங்களை அவர்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். ஆனால் நான் கொண்டுவந்து இருக்கக்கூடியது என்னவென்றால் எந்த ஒரு ஆக்கிரமிப்பு அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்கிறதோ அதை அகற்றுவதற்குத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காகத்தான். ஒரு முறை ஒரு ஆக்கிரமிப்புக் குற்றம் என்று முடிவு செய்ததற்குப் பிறகு, அந்த இடத்திலிருந்து ஆக்கிரமிப்பாளரை அகற்றியதற்குப் பிறகு, மறுபடியும் ஆக்கிரமிப்பாளர் அந்த இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால் அவரை அகற்றுவதற்கு நோட்டீஸ் போன்றவற்றைக் கொடுக்காமல் உடனே அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு இதிலே வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களிலே சில பகுதிகளிலே அப்படி ஆக்கிரமித்த குடிசையைக் காலி செய்துவிட்டு, மறுபடியும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டால் மீண்டும் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கான சடங்குகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்ப

[திரு. வெ. ராமைய்யா] [10th August 1965]

பதற்குத்தான் நாம் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். குறிப்பாக புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இந்த அதிகாரத்தைப் பரவலாக டெபுடி தாசில் தார், தாசில்தார் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய காரணத்தினால் குற்றங்குறைகள் ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறினார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் போதிய கவனத்துடன் இருக்கும். குடியிருப்பு இடங்கள் இல்லாமல் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருந்தால் அவர்களை உடனே வெளியேற்றி விட வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. குடியிருப்பதற்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அது போன்ற விஷயங்களில் அதிகாரிகள் அவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக் கொடுப்பார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. அது மட்டுமல்லாமல், 10, 15 வருஷங்களாக நிலங்களை ஆக்கிரமிப்புச் செய்து அதை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தியோ, அல்லது வேறு குடியிருப்புக்குப் பயன்படுத்தியோ உள்ளவர்களை உடனே அப்புறப்படுத்தினால் அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் பட்சத்தில் அவர்களுக்கு மற்ற இடங்களைக் கொடுக்கமுடியுமா என்றும் பரிசீலனை செய்து, கூடுமான வரையில் நகரப் பகுதிகளிலே, மற்ற இடங்களைக் கொடுத்ததற்குப் பிறகு காலி செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். நிலத்தை உழக்கூடியவர்களுக்கும், திரு. செல்வராஜன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல், அவர்களுடைய நிலம் இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ் எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்டுக்காக வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கும் மற்ற இடங்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஆகையினால் இந்தத் திருத்த மசோதா மிகவும் முக்கியமாக ஆக்கிரமிப்புகளைத் துரிதமாக முறையாக அகற்றுவதற்கும், விசேஷமாக என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஆக்க வேலைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கும் ரோடு ஓரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும், அதோடு எழை மக்களுக்கும், ஹரிஜன் மக்களுக்கும் அந்தந்த இலாகாக்கள் கொண்டுவரக்கூடிய நலத் திட்டங்களை விரைவிலே நிறைவேற்றுவதற்கும் உதவ முடியும் என்று நான் கருதக்கூடிய காரணத்தால் இம் மசோதாவை இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 12 were put and carried.

Clause I, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Land Encroachment (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 12 of 1965) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

10th August 1965]

VIII. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT)
BILL, 1965.

MR. SPEAKER: I have to announce to the House that the Governor has given his recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965.

4-30
p.m.

VII—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(5) THE MADRAS AGRICULTURAL INCOME-TAX (AMENDMENT) BILL,
1965.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1965 and move—

“ that the Bill a be taken into consideration ”.

Sir, in the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958, which extended the provisions of the main Act to crops other than plantation crops, a special provision was included in section 34, to collect tax from agriculturists for the assessment year 1958-59, applying the composition formula, i.e., without detailed assessment of the income derived. This is because agriculturists do not generally maintain proper accounts. The above provision was subsequently extended for the assessment years upto 1965-66. Similarly in the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961, which extended the provisions of the main Act to the territories added to this State from the State of Andhra Pradesh, provision was included in section 14, to allow the agriculturists in those territories to compound the tax for the assessment year 1961-62. The above provision was subsequently extended up to the assessment year 1965-66.

It has been considered necessary to extend the benefit of section 34 of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Act, 1958 and section 14 of the Madras Agricultural Income-tax (Extension to Added Territory) Act, 1961 in respect of the assessment years 1966-67, 1967-68 and 1968-69 by suitably amending the said sections. The Bill provides for this.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Agricultural Income-Tax (Amendment) Bill, 1965 be taken into consideration. ”

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I would like to say a few words on this Bill.